13/03/2023

Συλλογική ικεσία ελπίδος στη Γουμένισσα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Γουμενίσσης, Αξιουπόλεως και Πολυκάστρου

Την προηγούμενη Κυριακή, με ματωμένη την καρδιά, τιμήσαμε την εορτή της Ορθοδοξίας. Τιμήσαμε την ορθοδοξία της πίστεως στην ενανθρώπηση του Θεού και στην εκκλησιαστική Του μέθεξη, όπως αποτυπώνονται στις ιερές εικόνες. Τι θα πεί "εκκλησιαστική μέθεξη του Χριστού"; Σημαίνει ότι, ως εκκλησία, ως ενότητα πιστών, ωσάν σώμα πιστευόντων, μετέχουμε στο Χριστό και έχουμε κοινωνούμενο το Χριστό. Κι αυτό είναι μια ενότητα άγια και Πνευματική τόσο αληθινή, ώστε ακόμη και οι εικόνες να γίνονται τρόπος συνομιλίας μας με το Χριστό, τρόπος συνομιλίας μας με την Παναγία και τους Αγίους.

Οι **εικόνες** τόσων Αγίων για αιώνες είναι η εικονιστική μετάφραση της Καινής Διαθήκης στα θεωμένα ανθρώπινα μέτρα τους, όπως ταιριάζει στην αντίληψή μας, για να φθάσουμε κι εμείς στα μέτρα της Καινής Διαθήκης. Με τις ιερές εικόνες τα Χριστούγεννα και τα Θεοφάνεια και η Μεταμόρφωση και η Σταύρωση και η

Ανάσταση και η Ανάληψη και η Πεντηκοστή και η Εκκλησία-σύναξη τόσων Αγίων έρχονται τόσο κοντά μας, στο βλέμμα μας, στην καρδιά μας. Για να γίνουν ζωή και χαρά και ελπίδα και τρόπος μας. Όπως έγιναν ζωή και χαρά και τρόπος τόσων ανθρώπων του Θεού, πριν από μας. Μέσα στο λειτουργικό χώρο και στον προσευχητικό τρόπο —μέσα από την ενατένιση και προσκύνηση των εικόνων— είναι ωσάν να ζωγραφίζουμε και αποτυπώνουμε εμείς, εδώ και τώρα, όλα τα γεγονότα της συγκατάβασης του Θεού και της δικής μας ασύγχυτης ανάκρασης μαζί Του. Διατηρούμε τη θεία κοινωνία μαζί Του, βλέποντας και προσκυνώντας και αναπολώντας ευλαβικά τα γεγονότα της δικής Του ιστορίας επί της γης ανάμεσα σε μας τους ανθρώπους.

Όσο πιο ευλαβικά προσεγγίζουμε και προσκυνούμε τις εικόνες, άλλο τόσο ζούμε και ξαναζούμε στο παρόν όλο το αιώνιο κι άφθαρτο μυστήριο της αθάνατης σωτηρίας μας. “Ευλαβικά” σημαίνει με μιάν πίστη απόλυτη 100%.

Ωσάν του αγίου Παισίου, που πήγε προσκυνητής στη **Μεγαλόχαρη της Τήνου** και αποθαύμαζε “πως μια τόσο μικρή εικόνα έχει τόση χάρη!”
Ωσάν του φοιτητή στο πρόσφατο δυστύχημα πού το ομολογούσε ότι τον έσωσε ο άγιος Λουκάς ο ιατρός, βρίσκοντας μάλιστα εκείνη την ώρα του τρόμου την εικόνα του Αγίου πάνω του, στο σακκάκι του.

Ή, αν θέλετε κάτι πιο συγκλονιστικό, ωσάν του **Κύπριου Κυπριανού** που άναβε από μικρό παιδάκι το καντήλι στο οικογενειακό προσκυνητάρι της αγίας Μαρίνας και μόλις είχαν επιστρέψει κοινωνημένοι με την αρραβωνιαστικιά του από το μοναστήρι της Άνδρου, **προσκυνητές** του λειψάνου της Αγίας, η δε Αγία του χάρισε την “ισοτιμία” ενός παρόμοιου μαρτυρικού θανάτου. Όπως με τόσην ανδρεία πιστεύουσας καρτερίας τα “πεζοτραγούδησε” αντ᾽ αυτού ο πατέρας του ο πολύτεκνος ιερέας, “παίρνοντας” τη λαλιά του παλικαριού του και διαλαλώντας την πίστη, την αγνότητα, τη λατρευτικότητα, τη φιλοπατρία, την αγωνιστικότητα του παιδιού του, προσβλέπων στο λευκοντυμένο φέρετρο του γιού του, ανάμεσα σε τόσα παιδάκια και νέους λευκοντυμένους.

Ή, ακόμη, ωσάν του πατέρα του αδικοχαμένου μηχανοδηγού, που από την καταπληγωμένη πατρική του καρδιά άφησε να αναδυθούν “καρδιοχτύπια” για το σταθμάρχη και την οικογένειά του, συνομολογώντας πως και ο ίδιος σαν ελεγκτής εναέριας κυκλοφορίας της πολεμικής αεροπορίας σε κάθε περίπτωση εντολών σταυροκοπιόταν και παρακαλούσε να μην ξαστοχήσει και χαθούν οι ιπτάμενοι.

ΟΛΑ ΑΥΤΑ είναι ολοζώντανες “εικόνες” και ενεικονίζουν την **ελπίδα της Αναστάσεως** και την ομορφιά της αναστημένης “καινοποίησης” που μας χάρισε ο Χριστός μας, ο Κύριος και Θεός μας.
ΟΛΑ ΑΥΤΑ είναι “λαικές απεικονίσεις” της κατά χάριν υιικότητάς μας προς τη **Μητέρα του Θεού**, που την ανυμνολογούμε αυτόν τον καιρό πάλι με τα χιλιοειπωμένα “χαίρε”, αποζητώντας να μας γαλακτοτροφήσει με την ευσπλαχνία Της.
***
Στη Γουμένισσα μόλις τιμήσαμε μιάν **επέτειο ελπίδας**. Πριν 50 περίπου χρόνια εντοπίστηκεστά σύνορα την τελευταία στιγμή η διαρπαγείσα εικόνα της Παναγίας μας, το σέβασμα όλης της περιοχής, χάρη στις προσπάθειες της Αστυνομίας, και παραδόθηκε επίσημα στην τοπική εκκλησία, οπότε επανενθρονίστηκε λιτανευτικά και πανηγυρικά στο ναό Της.“Μητέρα επί τέκνοις ευφραινομένη”.

Όχι για την ανύπαρκτη αρετή κι ευτέλειά μας, αλλά για την ακοίμητη κι ακούραστη θειότατη αγάπη Της.
Δεν είναι πανηγύρι ηεπετειακή λιτανεία της εικόνος στα χέρια των αστυνομικών μας, επί τόσα χρόνια. Είναισυναγερμός εκκλησιοπρεπούς καταφυγής και συλλογική ικεσία ελπίδος.
Και μας αποκρίνεται η Μητέρα του Θεού στα δικά μας φτωχά μέτρα, με τη διαδρομή της ιερής Μητρικής στοργής προς τον καθένα μας και προς τον τόπο αυτό και όλη την επαρχία, διά της εικόνος Της. Μας αποκρίνεται η Μητέρα του Θεού με την εικόνα Της, που, αν είχαμε την καρδιά μας καθαρή, θα την βλέπαμε να φεγγοβολά Χριστό και να μας Τον προσφέρει, για να φωτίσει τη μαυρίλα της ψυχής

μας. “Η Θεοτόκος και Μήτηρ του Φωτός” φως από τον Υιό Της μας χαρίζει. Αυτό που δωρίζουν φιλαδέλφως όλοι οι Άγιοι, πολύ περισσότερο μας το χαριτοδωρίζει η Παναγία μας.

Αυτό μας θυμίζει και ο σήμερα τιμώμενος **άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς**, ο μεγαλύτερος θεολογικός ησυχαστής και ησυχαστικός θεολόγος της υστεροβυζαντινής περιόδου (14ος αι.), ο συμπολιούχος της Θεσσαλονίκης και όλης της Μακεδονίας μας,ο θαυματουργός. Η Εκκλησία μας δεν επικεντρώθηκε στα θαύματα της θεοφορουμένης παρρησίας του, γιατί πιο πολύ κι από τα θαύματα ήταν η υπεραξία της μεγάλης θεολογικής του προσφοράς και της ανδρείας και ομολογιακής πρωτοπορίας του.

Αυτός ο μεγάλος Άγιος μας θυμίζει σήμερα την αρχική ησυχαστική του αδολεσχία προς τη Μητέρα του Θεού: «Φώτισόν μου το σκότος» εκραύγαζε, αποζητώντας τη Μητρική ικεσία Της προς το Σωτήρα, ώστε να καθαρθεί η καρδιά του από κάθε πρόσμειξη εμπάθειας και να δεχθεί τον Φωτοδότη Κύριο και Θεό εν χάριτι, με τις καθαρτικές, φωτοποιούς και θεοποιούς Του φυσικές ενέργειες. «Φώτισόν μου το σκότος», παρακαλούσε, κι ας ήταν αγνοτάτη η ζωή του παιδιόθεν, κι ας είχε παιδιόθεν καθαρό το λογισμό του, κι ας είχε επιμορφωθεί με όλη την τότε φιλοσοφία. Ποιος επιστήμονας σήμερα θα αποδυόταν σ’ αυτήν την επίμονη προσευχητική κραυγή; Ποιος θα αποζητούσε να καθαρθεί “εν τω φωτί του προσώπου του Χριστού”;
Κι αν ο σήμερα τιμώμενος άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς εκραύγαζε ασκούμενος και

προσευχόμενος «φώτισόν μου το σκότος», πολύ περισσότερο όλοι εμείς θα πρέπει να βρίσκουμε τη συναίσθηση και το χρόνο να καθικετεύουμε τη Μητέρα του Φωτός «φώτισόν μου τα σκότη της ψυχής». Όχι το σκότος, αλλά τα επιγενόμενα σκότη τόσων ψευδαισθήσεων αυτάρκειας και εθελοτυφλότητος και εθελοκακίας.

Αυτή είναι η καλύτερη προσευχή μας, που μας την θυμίζει σήμερα η **Βρεφοκρατούσα Παναγία η Γουμένισσα** και ο χαρισματικός άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς.
***
Με τέτοιες προτροπές χαιρετίσαμε το εκκλησιαστικό πλήρωμα που προσήλθε εφέτος να τιμήσει την επετειακή εορτή του Μαρτίου, στην έδρα της Μητροπόλεώς μας.
Ως προεστώς της ευχαριστιακής Συνάξεως επί κεφαλής και συνικετεύων, οι τα πρώτα φέροντες της Πολιτείας (με τον υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης κ. Γεώργιο Γεωργαντά), της Περιφερείας (με τον αντιπεριφερειάρχη κ. Ανδρέα Βεργίδη), του Δήμου (με το δήμαρχο Παιονίας κ. Κωνσταντίνο Σιωνίδη και την Πρόεδρο του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Γαρυφαλλιά Καρβουνιάρη),της 33ης Μ/Κ Ταξιαρχίας (με τον Διοικητή του 506 ΜΤΠ κ. Γεώργιο Δαμούλαρη,εκπρόσωπον του Ταξίαρχου κ. Γεώργιο Στεφανίδη), της Αστυνομίας (με τον Αστυνομικό Διευθυντή Κιλκίς κ. Δημήτριο Μικρό και επιτελείς και τον τοπικό Διοικητή Αστ. Υποδιευθυντή κ. Αντώνιο Λιακόπουλο), της Πυροσβεστικής (με τον διοικητή κ. Ελευθέριο Μελίδη) και των λοιπών Υπηρεσιών της Παιονίας και ειδικά της Γουμένισσας (με τον τοπικό Πρόεδρο κ. Αστέριο Τάτση) παρόντες, οι πολιτευτές κ. Νικόλαος Σαχπεκίδης και κ. Άννα Σακαλάκη και ο επικεφαλής της αντιπολίτευσης του Δήμου κ. Χρήστος Γκουντενούδης, τιμητικό άγημα αστυνομικών και τα χάλκινα της πόλεως παιανίζοντας και σύσσωμος ο λαός, συλλιτανεύσαμε μαζί και με τους προσελθόντες Εφημερίους γειτονικών Ενοριών το Θεομητορικό εκτύπωμα της παρακλήσεως των καρδιών μας.

Τιμώντας μάλιστα τους κληρικούς μας που υπηρετούν για χρόνια το συνοριακό μας τόπο, χειροθετήσαμε αρχιμανδρίτη τον πρωτοπρ. Χρήστο Γραμματικό, εφημέριο του Μητροπολιτικού Ναού, από πολλές δεκαετίες χηρεύσαντα και αναθρέψαντα τα παιδιά του, φιλοτίμως ιερατεύοντα, άνθρωπο σεμνοπρεπή και άτυφο, με προϋπηρεσία ευζώνου στην προεδρική φρουρά,μαρτυρούμενο υπό πάντων διά το ήθος του και το εκκλησιαστικό του φρόνημα.

Η Παναγία μας είθε να εμπνεύσει σε όλους μας συναγερμό μετανοίας υπέρ αλλήλων, συναγερμό προσευχητικών δεήσεων υπέρ του κόσμου, συναγερμό ελπίδος που δεν καταισχύνει.
Και πάντοτε να μας θυμίζει την αληθινή μας ταυτότητα, όπως την αποτυπώνει ο απόστολος Παύλος ενδεικτικά και στην προς Ρωμαίους επιστολή, τόσο επίκαιρα για τις οριακές αφόρητες θλίψεις των ημερών:

«Δικαιωθέντες ούν εκ πίστεως ειρήνην έχομεν προς τον Θεόν διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, δι᾽ ου και την προσαγωγήν εσχήκαμεν τη πίστει εις την χάριν ταύτην εν η εστήκαμεν, και καυχώμεθα επ’ ελπίδι της δόξης του Θεού. ου μόνον δε, αλλά και καυχώμεθα εν ταίς θλίψεσιν, ειδότες ότι η θλίψις υπομονήν κατεργάζεται, η δε υπομονή δοκιμήν, η δε δοκιμή ελπίδα, η δε ελπίς ου καταισχύνει, ότι η αγάπη του Θεού εκκέχυται εν ταίς καρδίαις ημών διά Πνεύματος Αγίου του δοθέντος ημίν» (Ρωμ. 5: 1-5).

†Ο Γουμενίσσης, Αξιουπόλεως & Πολυκάστρου ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Περισσότερες φωτογραφίες **ΕΔΩ**